

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 24T/25/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117010794
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Eliaš
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2018:2117010794.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michalom Eliašom a prísediacich Benjamína Frantu a Ing. Heleny Hukelovej, v trestnej veci vedenej proti obžalovaným: 1. H. B., nar. XX.XX.XXXX v C., 2. V. B., nar. 20.XX.XXXX v C. pokračovací zločin úverového podvodu spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 222 odsek 1, odsek 3 písm. a) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 26.04.2018 takto

rozhodol:

Obžalovaní

H. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvalé bydlisko S. X/X, M.,
V. B., nar. XX.XX.XXXX v C. trvalé bydlisko S. X/X, M.,

uznávajú sa za vinných, že

v dňoch 23.04.2015, 04.05.2015 a 25.05.2015 z miesta svojho bydliska M., S. X/X, bez vedomia a súhlasu Q. K., obžalovaný H. B. spoločne s obžalovanou V. B. postupne vylákali v jej mene úver od spoločnosti Consumer Finance Holding, a. s., a úvery od spoločnosti Home Credit Slovakia, a. s., a to takým spôsobom, že najskôr po predchádzajúcej dohode obvinená V. B. využila rozumovú slabosť svojej matky Q. K. a požiadala ju o zabezpečenie potvrdenia o vyplácaní jej dôchodku, na ktorom následne sfaľovali jeho výšku, v rámci spoločnej domácnosti si zaobstarali jej osobné doklady a na základe takto zabezpečených dokladov následne obžalovaná V. B. spoločne s obžalovaným H. B.

1. dňa 23.04.2015 prostredníctvom internetového obchodu na stránke www.triangel.sk objednali pod menom Q. K. notebook zn. Toshiba C50+ smart mobil v hodnote 513,50 Eur, pri ktorom platbu realizovali formou splátkového predaja, na základe čoho boli presmerovaní na on-line formulár spoločnosti Consumer Finance Holding, a. s., divízia Triangel, kde vyplnili požadované údaje, pričom doklady a to povolenie na pobyt, cestovný pas a potvrdenie o výplate dôchodku všetko na meno Q. K. naskenovali už dňa 26.03.2015 pri uzatvorení Zmluvy o poskytovaní služieb na meno Q. K. so spol. Consumer Finance Holding, a. s., na základe čoho bola zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 11376695 schválená a dňa 05.05.2015 uzavretá a podľa tejto bola Q. K. zaviazaná ju splácať vo výške 20,05 Eur v pravidelných mesačných splátkach po dobu 24 mesiacov,

2. dňa 04.05.2015 uzatvorili elektronicky zmluvu o spotrebiteľskom úvere - hotovostný úver č. 4505003432 vo výške 1600 Eur so spoločnosťou Home Credit Slovakia, a. s, podľa ktorej zviazali Q. K. ho plácať vo výške 49,12 Eur v pravidelných mesačných splátkach po dobu 48 mesiacov, k úveru predložili naskenované doklady a to povolenie na pobyt, rodný list, potvrdenie o výplate dôchodku, výpis z účtu všetko na meno Q. K., na základe čoho bol úver schválený a vyplatený na účet Č. 0092636371/6500 patriaci Q. K., ktoré finančné prostriedky si obžalovaná V. B. ponechala,

3. dňa 25.05.2015 prostredníctvom internetového obchodu na stránke www.domoss.sk. na ktorú sa prihlásili z IP adresy 78.98.236.133 objednali pod menom Q. K. televízor zn. Samsung UE55JU6652 v hodnote 1799 Eur, pri ktorom platbu realizovali formou splátkového predaja, na základe čoho boli presmerovaní na on-line formulár spoločnosti Home Credit Slovakia, a. s., kde vyplnili požadované údaje a naskenovali doklady a to povolenie na pobyt, cestovný pas, potvrdenie o výplate dôchodku, výpis z účtu, všetko na meno Q. K., na základe čoho bola zmluva o spotrebiteľskom úvere Č. 4505088528 schválená a podľa tejto sa ho Q. K. zaviazala splácať vo výške 112,96 Eur v pravidelných mesačných splátkach po dobu 20 mesiacov,

čím uvedeným konaním bola spoločnosti Consumer Finance Holding, a. s., so sídlom Kežmarok, Hlavné nám. 12, spôsobená škoda vo výške 418,45 Eur a spoločnosti Home Credit Slovakia, a. s., so sídlom Piešťany, Teplická 147, spôsobená škoda v celkovej výške 3992,87 Eur

t e d a

v bode 1,2,3 rozsudku:

spoločným konaním vylákali od iného úver, tým, že ho uviedli do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru a na splácanie úveru a tak mu spôsobili väčšiu škodu,

čím spáchali

v bode 1,2,3 rozsudku:

pokračovací zločin úverového podvodu spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 222 odsek 1, odsek 3 písm. a) Trestného zákona,

Za to sa

o d s u d z u j ú :

Obžalovaný H. B.:

Podľa § 222 odsek 3 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 5, § 37 písm. m) Trestného zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov a 7 (sedem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Obžalovaná V. B.:

Podľa § 222 odsek 3 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 3, § 36 písm. j) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona súd obžalovanej výkon trestu podmiennečne odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 3 (tri) roky a zároveň ukladá nad správaním obžalovanej v skúšobnej dobe probačný dohľad.

Podľa § 51 ods. 4 písm. g) Trestného zákona súd obžalovanej ukladá povinnosť spočívajúcu v príkaze v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia podrobiť sa súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku sa poškodení:

- spoločnosť Consumer Finance Holding, a. s., so sídlom Kežmarok, Hlavné nám. 12, IČO: 35 923 130,
- spoločnosť Home Credit Slovakia, a. s., so sídlom Piešťany, Teplická 147, IČO: 362 34 176,

s nárokom na náhradu škody odkazujú na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní po oznámení prejednávanej veci, a po vyhlásení obžalovaných H. B. a V. B. v zmysle § 257 ods. 1 písm. a) Tr. por. o tom, že sú nevinní, vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaných, poškodených, svedkov, čítaním výpovedí svedkov z prípravného konania, oboznámením znaleckým posudkom a oboznámením sa s relevantnými listinnými dôkazmi zabezpečenými v rámci prípravného konania. Na základe takto vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní súd zistil a ustálil skutkový a právny stav tak, ako je uvedený v skutkovej a právnej vete výrokovej časti tohto rozsudku.

Ku skutku:

Obžalovaný H. B. na hlavnom pojednávaní uviedol, že sa necíti byť vinným zo skutkov, ktoré sú mu kladené za vinu. Ďalej uviedol, že vec s úverom z Home Credit sa naťahovala asi dva mesiace, brala ho jeho družka svojej mame, nevie presne dátum kedy to bolo. Jeho družka vybavovala ten úver telefonicky, keď videla jej mama, že ten úver vybavovala jeho mame, poprosila jeho družku, aby aj jej vybavila, že ona by sama nevedela volať, lebo ona im tam vulgárne nadávala. Keby vyšetrovateľ skontroloval tie hovory, bol tam aj od p. K., kde nadávala. Jeho družka skenovala tie doklady, doniesla jej ich ona, dcéra V. bola doma, vedela o čo sa jedná, lebo V. nevie robiť s internetom, tak ich skenovala dcéra. Najprv jej zakazoval, nech neberie ten úver, lebo jej matka je „taká...“, nakoniec jej však ten úver zobrala, vyčítal jej to, hádali sa. Keď boli pre ten úver na pošte, boli tam družka, babka, dcéra, povedala mu to dcéra, on tam nebol. Pri vyplácaní úveru dala jeho mama družke asi 150 Eur, na elektrinu a tak, čo jej bola dlžná. Peniaze skončili v T. u W. B., u jej nevesty. V uznesení bolo napísané, že telefonoval s nejakým pracovníkom čo mal priniesť počítač, bol to Róm, zodvihol ten telefón, on sa pýtal na p. K., obžalovaný bol na dvore, keď preberala ten balíček, on pri tom nebol. S krabicou odišla do T., tento počítač mal byť darček pre jej syna. Brala ho na splátky, že bude mať na splátky. Boli použité obžalovaného mailové adresy, ale nikto nechcel spáchať žiadny podvod, ona sa dohadovala s dcérou, že na splátky bude, chcela prerábať izbu. Potom sa obžalovaný dozvedel od dcéry V., že chce zobrať aj televízor na splátky, že ona si zoberie ich a nový dá im. Raz ho požiadala, aby tam zavolať, že nemá na splátky. Tak tam obžalovaný zavolať, ale nešlo o žiadny podvod. Keby normálne prišla, že nemá na splátky, tak by sa s ňou normálne dohodli, ale odišla do T., že jej robia zle, ale nebolo to tak. Teraz chce ísť bývať naspäť k nim, že jej tam robia zle, berú jej tam peniaze. Všetko je to na hlavu postavené. Obžalovaný tam bol ako svedok, teraz je obžalovaný, nevie z akého dôvodu. Ten počítač čo sa bral, ona si podpisovala všetko, chodili jej k nim aj upomienky, lebo neplatila, ale povedala, že teraz nemá peniaze, ale že to zaplatí, keď išlo do tuhého, tak od nich odišla, všetko hodila na nich. Keď to bola W. B. udať na políciu, bolo to z toho dôvodu, že chceli od nich 20000 Eur, lebo prerábali dom. W. B., nevesta K., povedala jeho dcére, nevedela, že brala nejaké veci v Home Credit, rozprávala, že mama s otcom pôjdu do basy. Asi dva týždne na to išla p. K. na poštu, viezla ju tam W. B., uvidela, že tam má nejaké upomienky, ona to hodila na nich. Povedal, že z toho budú mať ešte zle, lebo tam boli ich telefónne čísla, maily, chcel ísť na políciu prvý, ale ona ho predbehla. Poštárka jej nosila všetko do vlastných rúk, aj upomienky. Ako mohla povedať, že to zistila, až keď bola v T.. Čo sa týka toho televízora p. P. normálne povedal, obžalovaný bol otočený chrbtom, niekto mu zazvonil, otvoril dvere a povedal, že „áno, bol to on“. On čítal tie papiere, ale nie je to ani jeho občiansky. Vyšetrovateľ povedal, že ten televízor sa vymieňal za druhý, chcel by toho kuriéra, aby povedal, či to bol on, aby bol predvolaný. Obžalovaný si bol vedomý, že tam bol televízor u p. K. v izbe, bol tam asi dva dni, bol zabalený v krabici. Keby vyšetrovateľ zisťoval kto chodil k p. K., zistili by komu šiel ten televízor. P. K. povedala, že nech sa nestarajú do toho, že ona si to bude platiť. Ešte tam bolo uvedené, že obžalovaný s tým p. P. telefonoval, ale to nebolo jeho číslo, on s ním netelefonoval. To číslo používal družkin otec, ten zomrel. Pani K. si bola zobrať nejaké veci, ktoré po ňom zostali v práci, telefón, osobné veci. Je si istý, že ten počítač zostal v Q. A.. Krabica nebola ani rozbalená, ako ten pán prišiel, prebrala si krabicu p. K. a išla preč. Mal na to aj svedka ako to bolo. Nemá čo k tomu dodať. Obžalovaný tvrdí, že neurobil žiadny podvod na nikoho a jeho družka to robila s dobrým úmyslom. On nikdy tie doklady nedržal v ruke, ani občiansky. Chodila za ním, aby jej ten úver vybavil, ale on jej povedal, že nebude môcť vybaviť si úver, lebo je česká občianka. V čase vybavovania úveru bývali všetci v jednom dome, on, jeho družka, pani K. a jeho dcéry. Potom sa zobrala a išla bývať do A.. Obžalovaný uvádza, že podľa neho si p. K. situáciu uvedomuje. Je aká

je. Ona sama si vybavovala jeden úver. Hovoril aj V. B., aby jej nebrala ten úver, že z toho bude zle. Tušil, že to takto dopadne. Keby sa dohodla, že aby to nejako urobili, tak by sa dohodli. Ten sfalšovaný doklad dva dni nosila, on ten doklad nevidel, nedržal ich nikdy v ruke. Videl tie doklady raz, keď mu doniesla do kuchyne pas. Podľa obžalovaného p. K. s počítačom nevie robiť, ale telefonovať vie. Po smrti p. B. ona zobrala jeho telefón z tej práce, ona ho mala, nebola od neho nabíjačka, ale ten telefón mala. Obžalovaný nevie kde mala ona schované doklady, do izby jej nechodil. Videl len jej pas, keď za ním prišla. On s online vybavovaním úverov skúsenosti nemal, nechodil ani moc na internet, sem tam na facebook. Raz vyplňal svojej mame nejaké veci, ale nevie 100 percentne robiť s počítačom. Jeho mailová adresa bola používaná len keď sa niečo cez internet kupovalo, túto adresu používa doteraz. Uvádza, že keby išiel robiť nejaký podvod, určite by nepoužíval svoju mailovú adresu a telefónne číslo, je to podľa neho nedorozumenie. Do úveru za účelom nákupu notebooku bol obžalovaný zainteresovaný len tak, že hovoril s pánom, ktorý telefonoval a pýtal si p. K., vedel že si ho vybavovala cez jeho telefón alebo mail, už nevie. To je jediný spôsob ako to vybavoval, len telefonoval s tým pánom a povedal mu, že p. K. je doma. Pokiaľ ide o úver vo výške 1600 Eur, o ňom sa dozvedel, až keď ho vybavili, na pošte bola jeho dcéra, V. a babka. Došli na poštu všetky tri, tam ich počkala na schodoch vonku, V. vybrala peniaze a K. dala V. tuším 150 euro, na elektriku, na vodu, ostatné peniaze nevie čo s nimi urobila. Ona je dosť prešpekulovaná. Využívala jeho deti, požičiavala si peniaze na mlieko, ale potrebovala ich na cigarety, má dobrého „filipa“ na takéto veci. O bankovom účte, na ktorý boli poukázané tieto peniaze má vedomosť. Jeho družka bola disponentom, predtým mala účet myslí si, že v poštovej banke, ale mala ho pozastavený, preto si vybavili tento účet v M. Účet sa vybavoval na žiadosť V. B., lebo potrebovala, aby jej tam chodila výplata, zobrala si ten účet na ňu, bola disponentom na účte. Peniaze chodila vyberať aj p. K. väčšinou s jeho dcérou. Ohľadom úveru asi neprebíhala telefonická komunikácia, na pošte sa vyplnili nejaké doklady. Pokiaľ ide o posledný úver na kúpu televízora, obžalovaný vedel, že ten televízor V. objednávala, bolo mu to jedno už. Jeho dcéra hľadala podľa seba, ten mal zostať im, to sa dozvedel neskôr. Ten televízor akurát viem, že mal byť menený, že ho doviezol niekto, povedala mu to jeho družka, viac o tom nevie. Televízor mal zostať, ale asi za dva dni ho predala a povedala, aby sa nestaral, čo bude s televízorom, že ona si to bude platiť. V čase doručenia televízoru obžalovaný nebol doma, zistil až večer, že ten televízor je v izbe, chválila sa mu s tým jeho dcéra. Potom sa mal ten televízor meniť za nejaký druhý. Chcel by, aby prišiel ten pán kuriér, či on prebral ten televízor, musí byť od toho nejaký doklad. Obžalovaný hlavne hovoril svojej družke, aby nebrali žiadne úvery, videl ako splácala úver z Providentu, schovávala sa, neplatila, poslala ich niekam.... Nechcel, aby si brala pôžičky. Nepotreboval jej peniaze. V. zarobí, on zarábala pri zateplovaní. Skener a tlačiareň majú doma. Dcéra si na tom robí veci do školy, je to tlačiareň asi za 40 euro. Netlačilo sa na nej nič také, len do školy veci. Dcéra mu povie všetko, ona povedala, že babke vybavovala úver. Keď sa p. K. odsťahovala k synovi, keď prišiel ten pán, čo s ním telefonoval, zobrala krabicu a hneď s tým išla preč. Išla smerom do dediny. Myslí si, že do A., lebo chcela počítač pre syna H. ako darček.

Obžalovaná V. B. na hlavnom pojednávaní uviedla, že sa necíti byť vinná zo skutkov, ktoré sú jej kladené za vinu. Ďalej uviedla, že v spoločnej domácnosti žili s druhom, dcérami a s matkou. Žili normálne, v pohode. Bývali spolu až kým sa neodťahovala po tej pôžičke. V. v tom čase bola zdravá, nič jej nebolo. K prvej pôžičke, poškodená chcela pre jej syna darček notebook. Obžalovaná to so svojou dcérou našla na internete, ona to zaplatila, bola tam suma cca 140 Eur, niečo sa platilo dopredu, ona to zaplatila, prebrala ho a zostal jej ten notebook. Boli s dcérou pri tom, aj pri vybavovaní pôžičky. Matka si nemohla dovoliť kúpiť niečo drahšie, kupovala cez internet na splátky. Bolo to normálne, sľúbila mu to, tam mu to zobrala. Ona mala dvoch synov a dcéru, možno aj pre nich to chcela, nevedela. S bratom nie sú spolu vo vzťahu už dlho, býva mimo, nechodí k nim. Nebavia sa spolu vôbec, akurát boli u nich, keď zomrel otec. Už počas vybavovania pohrebu sa bavili o peniazoch, nechodia k nim vôbec. Neprišlo medzi nimi k nijakej hádke. Nebavili sa nejako spolu, ani keď u nich býval. Keď sa oženil, odsťahoval sa. Obžalovaná má vedomosť, že jej matka má dôchodok 170 Eur, potom jej zvýšili na 300 Eur. Musela mať vyšší dôchodok, aby si mohla vybaviť pôžičku. Doklady jej dávala ona, nerobila to bez nej, vie o tom aj jej dcéra, o všetkom vedela matka čo vybavovali. Na potvrdení, ktoré jej ukázala matka bola suma 300 Eur. Ona hovorila, že jej zvýšili dôchodok, že dostáva viacej. Podľa obžalovanej, jej matka nie je technicky zdatná na počítači ani telefóne. Tých 1600 Eur išlo na účet, ktorý mala obžalovaná, vedený na jej mamu, lebo mala problémy, exekútora. Teraz má už svoj účet. Aj kvôli výplatám mala s ňou účet. Na ten účet jej chodili výplaty, asi tri štyri mesiace. Peniaze vyberali tak, že obžalovaná bola s dcérou na pošte, mama bola vonku, lebo ona stále nadáva, už ju poznajú aj pošťárky, mala dosť dlžôb, mala viacej pôžičiek, aj z Pohotovosti, neplatila ich. Nevychádzala von, neplatila. Z týchto prostriedkov dostala obžalovaná na elektrinu. Ako naložila jej mama s ostatnými prostriedkami nevie, možno dala niečo synovi, malým. Dala

jej len to, čo pýtala, nechcela od nej nič. Zarába, má peniaze. Tretí úver na kúpu televízora chcela mama, že ho dá im, ona by si nechala ten ich. Ten televízor mala vzadu v izbe zabalený v krabici, asi dva, tri dni. A potom zrazu tam televízor nebol. Matka robila v železe, za ňou chodili z Farárskeho, schovávali si u nej nejaké veci, vyklopkávali jej na okná. Nevie či niekto televízor odniesol, pracuje v Samsungu do večera. Chodili za jej matkou viacerí. Matka jej len povedala, aby sa nestarala, že ten televízor je jej a že ona si ho bude platiť. V danom čase vo svojej izbe nemala nijaký televízor. Nebankové spoločnosti, na ktoré viazali úvery vybrali na internete, keď hľadali našli tam len Home Credit, bolo tam všetko popísané, aké doklady treba, podľa toho sa to vypisovalo, dcéra to robila, lebo vie robiť s počítačom. Obžalovaná s takýmito pôžičkami online skúsenosti nemá. Jej dcéra to vybavovala. Boli pri tom všetky tri, dcéra, ona a matka. V. to len vyplňovala. Obžalovaná sa matku snažila upozorniť na to, že má moc tých úverov, ona povedala, že to bude splácať. Akurát povedala, že keby sem tam nemala na splátky, či jej požičiam. Nemala s tým problém. Počítač ktorý kupovali, si matka zobrala so sebou k jej bratovi, ktorý býva v W. Bol zabalený v krabici, nikto s ním nič nerobil. Dokonca jej matka chcela, aby jej predala pas, chcela za neho peniaze. Mama ju požiadala, aby tam zavolala za ňu, ohľadom tých úverov. Vybavovala pôžičku aj svokre, ale ona si ju normálne platí. V tom telefóne sa vydávala za ňu, volala za svoju mamu.

Svedok, poškodený J.. A. A. za Home Credit Slovakia, a.s., na hlavnom pojednávaní uviedol, že pracuje v Home Credit, teraz pracuje už len brigádnicke, je splnomocnený na zastupovanie pred OČTK. Vychádzal zo svojej predošlej výpovede a podkladov, ktoré si vytlačil zo systému. Vie uviesť toľko, že v mesiaci máj 2015 boli uzatvorené dve zmluvy prostredníctvom internetu, prvá bola 04.05.2015, kedy pracovníci ich spoločnosti kontaktovali p. K. za účelom jej žiadosti o uzatvorenie úverovej zmluvy, ktorá sa týkala poskytnutia úveru a to finančnej hotovosti. Na základe žiadosti a po predložení dokladov, ktoré klientka predložila, preukaz o povolení pobytu, rodný list, potvrdenie o výške príjmu, o výške dôchodku, a cestovný pas. Po posúdení týchto dokladov a žiadosti, bol úver schválený a následne 04.05.2015 jej boli zaslané peniaze na číslo účtu: XXXXXXXX. v poštovej banke na meno Q. K.. Mesačná splátka tohto úveru bola stanovená vo výške 49,12 Eur, s počtom splátok 48 mesiacov. Následne dňa 25.05.2015 bola uzatvorená úverová zmluva č. 4505088528 na nákup televízneho prijímača Samsung v hodnote 1799 Eur, táto žiadosť o úver bola tiež realizovaná prostredníctvom internetovej stránky, klientka si vybrala tovar na stránke Domos.sk, bola presmerovaná na ich linku, nakoľko tovar chcela zakúpiť na splátky, klientka vyplnila úverovú zmluvu, a po schválení úveru si vytlačila túto zmluvu a zaslala ju podpísanú na ich spoločnosť aj s požadovanými dokladmi. Po schválení zmluvy a jej posúdení ich spoločnosť dala pokyn predajcovi, aby predmetný tovar, ktorý si vybrala bol doručený na jej adresu. Úver bol plne preplatený predajcovi vo výške 1799 Eur. Zmluva bola podpísaná tak, že klientka sa zaviazala splácať mesačne 112,96 Eur. Neboli uhradené na úverových zmluvách žiadne splátky a vyčíslenie je na úverovej zmluve zo dňa 25.05.2015 bola suma 2259,20 Eur, zo dňa 04.05.2015 bolo 1733,67 Eur. Klientovi posielajú zmluvu na celú sumu. Pravosť dokladov sa verifikuje tak, že v prvom rade sa verifikuje občiansky preukaz, aby sa zistilo, či nebol odcudzený a to na stránke ministerstva, majú tiež zoznam neplatičov, do ktorého majú prístup. Na stránkach telefonných spoločností sa dá zistiť či sú neplatiči alebo nie. V tej dobe im sociálna poisťovňa odmietla podávať informácie o klientoch. Pani K. nebola evidovaná na stránke neplatičov. Pri prvom úvere išlo o elektronický podpis, prihlásila sa do systému, zaregistrovala sa dvomi kódmi do systému, potom jej prišlo číslo na telefón, ktorým podpísala úverovú zmluvu. Je tam č. tel. : XXXX XXXXXX a IP adresa, z ktorej sa komunikovalo. Dňa 04.05.2015 - mal svedok poznámku, že klient ich informoval, že im zasielal doklady dvakrát mailom, tiež sa klient informoval telefonicky či prišli doklady. Keď neplatila klientka, boli zaslané sms ohľadom neplatenia. Boli jej zaslané sms, dňa 16.06.2015 bola klientka kontaktovaná, prisľúbila úhradu poštovou poukážkou. Boli sms ďalšie 17.06.2015, 30.06.2015 - hovor so synom klientky, ktorý oznámil, že klientka je v nemocnici a potom už bola na tom tel. čísle porucha. Dňa 24.09.2015 - hovor s nevestou klientky, ktorá oznámila, že klientka zmluvu neuzatvárala, že to spravila jej dcéra, asi potom podali trestné oznámenie, lebo im to bolo oznámené.

Svedkyňa, poškodená Q. K., na hlavnom pojednávaní uviedla, že ona s tým nič nemá. Je jej zle. Nemôže ani v noci spať. Podľa svedkyne to čo je uvedené v obžalobe nie je pravda, nemá s tým nič. Ona chodila do roboty, nechávala si aj občiansky doma, chodila o štyroch domov. Uviedla, že u obžalovaných už nebýva. Nechodí k nim ani oni k nej. V T. už býva pomaly dva roky, u syna. Chodí si do M. len pre dôchodok, nemá s nikým nič. Najskôr bývala v spoločnej domácnosti s obžalovanými v tom čase, ale chodila do roboty, každý deň do štvrtej hodiny. Nezarobila moc, len tam vypomáhala. Dôchodok má 150 + 20 Eur. Robila málo, po mužovi neberie ani korunu, lebo jej povedali, že nemá nárok, lebo sa nevzali. Uviedla, že predtým nebrala nijaké pôžičky, len jednu a tú mala svoju, to brala synovi peniaze a to už je

splatené. Syn jej to posielal po 20 Eur, ona žiadne pôžičky nemá. Doklady si v tom čase schovávala v tej jednej izbe, kde bývala. V spolužití boli sem tam problémy, boli medzi nimi nejaké komplikácie, potom sa to ukludnilo, aj muž nadával. Je rada, že je odtiaľ preč. S telefónom ani počítačom nevie pracovať, akurát volá na telefón, to je pevná linka. Telefónne číslo evidované na jej nebohého manžela nepoužívala. Svoju dcéru o pomoc s vybavením nejakej pôžičky nežiadala. Nežiadala ani nikoho iného. Ohľadom prvej pôžičky na nákup počítača, uviedla, že o ničom nevie. Nemá nijaký bankový účet. Uviedla, že keď sa bral úver na televízor nebola doma, muž by to vedel dosvedčiť. Nevšimla si nijaké doručenie televízora, alebo počítača v krabici. Svedkyňa uviedla, že obžalovanej V. B. nedávala doklady na pôžičky. Nepamätá si, že by jej poštárka doniesla doklady, ktoré by mala podpísať, uviedla že nebola doma. Uviedla, že zmluvy ktoré sa robili s dcérou V. ona nepodpisovala. Svedkyňa uviedla, že ohľadne notebooku nič kuriérovi nepodpisovala. Uviedla, že do práce chodila každý deň.

Následne sa prečítala výpoveď svedkyne z prípravného konania zo dňa 16.02.2017 č.l. 74, v ktorej svedkyňa uviedla, že až do augusta roku 2015 bývala po smrti svojho druhu H. B. v rodinnom dome v M.. V uvedenom rodinnom dome bývala spolu so svojou dcérou V. B., býval tam jej druh H. B. a ich dvoma dcérami. Z uvedeného domu sa odsťahovala v auguste 2015 preto, že jej dcéra a jej druh robili zle. Zle jej robili tak, že ju nechceli pustiť mnoho krát do domu resp. jej hovorili aby chodila von z domu cez okno svojej izby, aby nechodila cez ich izbu. Z tohto dôvodu sa nakoniec rozhodla odsťahovať synovi do T., kde bývam dodnes. Je dôchodkyňou a poberá dôchodok vo výške cca 170.-Eur. V rámci dôchodku si chodila privyrábať v dedine do železiarstva, kde pomohla upratovať a podobne. Chodila tam podľa potreby niekedy raz niekedy viackrát za týždeň, pričom všetky svoje doklady si nechávala doma vo svojej izbe, ktorá bola otvorená. K skutočnosti, či v minulosti konkrétne v priebehu mesiacov apríl resp. máj 2015 požiadala svoju dcéru aby jej vybavila pôžičku resp. zakúpila za ňu prostredníctvom internetu notebook a televízor uviedla, že nie, nikdy ju o niečo takéto nepožiadala a nemala ani len vedomosť o tom, že sú na jej meno nejaké úvery povyberané. O tomto jej povedal až syn a to až v období kedy bývala u neho, kedy jej ukázal listy, ktoré jej chodili od rôznych spoločností. Vie, že syn bol na pošte v M. a odtiaľ tieto listy priniesol. Až vtedy od syna zistila, že na jej meno boli poskytnuté pôžičky a úvery ale nevie povedať ani aké to boli a ani koľko ich bolo. Každopádne môže povedať, že si nikdy úvery nezobrala a ani dcéru nikdy neoslovila s tým aby pre ňu niečo zobrala. Tiež jej syn uviedol, že si mala zobrať hotovostnú pôžičku vo výške 1600. -Eur, čo nie je pravda. K skutočnosti, či má zriadený v banke účet uvádza že ja vôbec nevie o tom, že má založený účet a sama by som si účet ani zriadiť nevedela. Vôbec si nespomína na to, že by bola mala zriadený účet v poštovej banke a tiež si vôbec nepamätá na to, že by chodila na poštu so svojou dcérou. Na otázku vyšetrovateľa či si spomína na to, že by bola so svojou dcérou na pošte a preberala hotovosť vo výške 1600.-Eur, uviedla, že na toto si vôbec nespomína a nevie či je to pravda. Ona na žiadnu poštu s V. nechodila. Čo sa týka úveru a nákupu televízora zn. Samsung v hodnote 1700.-Eur tak uviedla, že nikdy o takýto úver nežiadala a ani dcére nikdy nehovorila aby za ňu takýto úver vybavovala, resp. že by si chcela takýto televízor kúpiť. Vo svojej izbe v dome v M. mala klasický malý televízor, ktorý jej v lete uvedeného roku podarovala R. ale jej priezvisko si teraz nevedela spomenúť a išlo o starší farebný televízor a nič za neho nechala a dala jej ho ešte v čase kedy žil jej druh a bolo to určite pred marcom, lebo vtedy jej druh zomrel. Vie však povedať, že o niečo neskôr zaregistrovala v jednej z izieb veľký, úzky televízor, ktorý tam mal B. s jej dcérou avšak po nejakej dobe ho predali a videla ako si bol nejaký muž so ženou pre neho. Všimla si, že ho dávali von cez okno. Môže povedať, že k synovi do obce T. prišla bez televízora resp. bez čohokoľvek a mala len oblečenie. Nemala žiadnu vedomosť o tom, že by mala uzatvoriť zmluvu s nejakou spoločnosťou a kúpiť na splátky televízor. Tento ani len neprebrala. Čo sa týka notebooku uvádza, že žiaden notebook si prostredníctvom internetu neobjednala a ani len nikoho nepožiadala aby mi ho niekto objednal. Toto sa samozrejme týka nielen notebooku ale aj pôžičky a televízora. Nikdy nikoho neoslovila aby pre ňu niečo zobral na splátky. Dodáva, že ani len nevie počítač pustiť a nie, že by ho ešte používala, z tohto dôvodu je a teda ho vôbec nepotrebovala a syn tiež nie. Bol jej k nahliadnutiu ukázaný doklad v súvislosti s prebratím notebooku, na ktorom je jej podpis, pričom uvádza, že tento podpis vyzerá ako jej a sedí aj číslo jej dokladu, ale si vôbec nespomína na to, že bola nejaký notebook prevzala, proste si na to nespomína a ani na to, že by ho bola niekomu ďalej odovzdávala. V tejto súvislosti vraví, že nikdy nikomu žiadne prostriedky neodovzdávala za prevzatý tovar, pretože ich nemala. Na záver zopakovala, že nemá ani len vedomosť o tom, že by s dcérou na poštu chodila, nevie, nespomína si, že by mala bankový účet v banke, a určite dcéru a ani je rodinu nepožiadala o to aby pre ňu niekto v rámci nákupu tovaru vybavoval.

K prečítanej výpovedi svedkyňa uviedla, že to čo bolo prečítané je pravda.

Svedkyňa, poškodená Z. W., za pošk. spol. Consumer Finance Holding, a.s, na hlavnom pojednávaní uviedla, že chce uviesť že od 1.1.2018 došlo k zlúčeniu a rozdeleniu spol. Consumer Finance Holding medzi VUB a.s. a VUB Leasing a.s., z toho dôvodu bude žiadať škodu aj pre VUB Leasing a.s.. Bola uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere dňa 23.04.2015 medzi spol. Consumer Finance Holding a.s. a klientom Q. K. nar. X.XX.XXXX trvale bytom M., S. ul. X/X. Zmluva bola uzatvorená prostredníctvom divízie Triangel. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie pôžičky na kúpu notebooku a smartmobilu v kúpnej cene 513,50 Eur. Uzatvoreniu tejto zmluvy predchádzalo uzatvorenie zmluvy o poskytovaní služieb na meno Q. K. a to dňa 26.3.2015. Aby mohla byť táto zmluva uzatvorená požadovala Consumer Finance Holding a.s. doloženie osobných dokladov klientky a takisto uviesť výšku svojho príjmu. V tomto prípade do aplikácie boli doložené osobné doklady a to cestový pas na meno Q. K., povolenie na pobyt a potvrdenie o výplate dôchodku. Ďalej chce uviesť, že zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 11376695 bola uzatvorená, teda žiadosť bola zaslaná prostredníctvom webu a následne originál zmluvy bol podpísaný pri prevzatí tovaru, ktorý sprostredkovala kuriérska spoločnosť Gebrüder Weiss. Pri prevzatí tovaru bola uhradená aj počiatočná platba vo výške 137,19 Eur. Klientka sa poskytnutú pôžičku zaviazala uhradiť v pravidelných 24 mesačných splátkach po 20,05 Eur. Okrem počiatočnej platby nebola uhradená žiadna splátka aj napriek tomu, že bola klientka vyzývaná na platenie. Zmluva bola k 19.10.2015 ukončená, dlh sa stal splatným a začal sa úročiť, čiže ku dnešnému dňu spol. VUB leasing eviduje škodu vo výške 465,12 Eur. Žiadosť o poskytnutie služieb išla z adresy a@b.c O potvrdení objednávky a schválení zmluvy svedkyňa nevie uviesť, ako bola žiadateľka upovedomená, ale mohla byť upovedomená o tom, že súhlasia s uzatvorením zmluvy buď na mobilné číslo alebo na mailovú adresu. Tovar sa doručuje spolu s originálom zmluvy o spotrebiteľskom úvere, tovar mal byť doručený 05.05.2015. Klientka bola viackrát písomne kontaktovaná. Takisto aj výzva a predžalobná upomienka, už si presne nepamätá z akého dňa bola zásielka. Originál zmluvy znel na meno Q. K., ale aké meno bolo na dodacom liste, alebo kto prevzal tovar sa nevie svedkyňa vyjadriť. Klientku urgovali formou sms správ na telefónne číslo XXXXXXXXXX. . Bolo to viackrát - 26.5.2015 - kde ju žiadali o úhradu 20,05 Eur, 15.07.2015 - o úhradu 42,11 Eur, niekedy aj dva krát do mesiaca. Reakcia na sms bola z 19.08.2015 - zrejme uviedla osoba, ktorá sa dovolala, že nemá dostatok finančných prostriedkov a uhradí dlh do 31.08.2015. V systéme spoločnosti nie je uvedené, či išlo o muža alebo ženu. Dňa 11.11.2015 volal rodinný príslušník, pravdepodobne nevesta, že bol vykonaný podvod dcérou, že podávajú trestné oznámenie.

Následne sa prečítala časť výpovede svedkyne z prípravného konania zo dňa 17.02.2017 č.l. 65a až 65f, v ktorej svedkyňa uviedla, Dňa 23.4.2015 bola uzatvorená Zmluva č. 11376695 na meno Q. K., nar. X.XX.XXXX, bytom M., S. 3/6. Uzatvoreniu tejto zmluvy predchádzalo uzatvorenie Zmluvy o poskytovaní služieb zo dňa 26.3.2015, pri ktorej boli dokladované z adresy a@b.c, povolenie na pobyt, cestovným pas, rodný list, občiansky preukaz, potvrdenie o výplate dôchodku.

K prečítanej výpovedi z prípravného konania svedkyňa uviedla, že keď vypovedala, v tom čase, tak občiansky preukaz a rodný list bol, nakoľko mala prístup k systému, kde to bolo zaevidované.

Svedok H. B., na hlavnom pojednávaní uviedol, že o predmete konania vie to, že si vlastne jeho sestra nabrala pôžičky na mamu. Nevie ako k tomu došlo, volali jej, že jej chodia vlastne upomienky, že má tam dosť listov, ktoré nechodili. O svojej mame uviedol, že ona má svoju povahu, musí to nejak s ňou zvládnuť. Podľa svedka, poškodená bývala v rodičovskom dome spolu s obžalovanou. O tom ako prebiehalo spolužitie nevie, len čo o tom počul. Poškodená mu o spolužití s obžalovanou nehovorila. Zdravotný stav poškodenej po psychickej stránke, hodnotí svedok, ako lepší ako predtým, kým prišla bývať k nim. Podľa neho, jeho matka nebola v stave aby sama prejavila vôľu brať úver, nevie sa ani podpísať a ani telefón použiť. Podľa svedka sa poškodená presťahovala k nim preto, lebo nemala kam ísť. Oni si ju zobrali. Má 160 - 180 Eur dôchodok, nevie kam by išla. O finančných problémoch poškodenej v danom čase nevedel, uviedol že keď jej dáte 200 Eur, myslí si, že jej dáte 20 Eur, stačí jej dať na cigarety. O finančnú pomoc poškodená svedka nežiadala. Uviedol, že naposledy ju brali preto, lebo ju zavreli do kúpelky, čo mu bolo povedané. Bola vystahovaná, bola odpojená od elektriny v izbe, lebo im nedávala asi toľko peňazí koľko chceli. Po tom ako sa svedok dozvedel o tých úveroch, pýtal sa poškodenej na to, nevedela nič o tom, potom išli podať trestné oznámenie, keď sa dozvedel o čo ide, lebo si myslia, že to bude platiť za nich. S obžalovanými o úveroch nekomunikoval. V čase keď ku svedkovi prišla bývať jeho matka, podľa neho nemala nijakú elektroniku, notebook, televízor. Televízor jej dali oni, notebook ani nevie čo je. Ich televízor jej dali do izby. Poškodená mu nijaký notebook nedarovala, on má štyri, z toho tri pokazené. Vyjadril sa, že mu poškodená takéto hodnotné dary nedávala. Podľa svedka,

u jeho manželky, W. B. neskončili nijaké peniaze z úverov. Podľa svedka, poškodená k nim nenosila nijaké veci ako bicykle, playstation, autá na ovládanie, notebook. Autá na ovládanie áno, to jej mohol dať peniaze jeho otec, keď ešte žil, aby doniesla malým. Svedok sa opýtal obžalovaného, či je playstation to, čo mu zobral pred 10 rokmi. Na psychický stav poškodenej sa svedok vyjadril, že je taká osoba aká je, bohužiaľ, on ju psychicky netýra, podľa neho lepšie jej bude u nich ako tam, aj tak ju odtiaľ poslali k nim, ona nie je naučená na jeho 3 deti, vzadu za domom má letnú kuchyňu to jej tam tento rok urobí a bude kľud. Je staršia osoba, je aká je, uviedol svedok. Ohľadom pôžičky na údajné prerobenie izby, svedok povedal obžalovaným, že im poškodená z týchto peňazí dala, opýtal sa ich či jej niečo dali oni. Podľa neho si všetky peniaze zobrali, potrebovali na niekoho zobrať pôžičku. Ona ani nevie aké peniaze zobrala z pošty. Svedok vie o pôžičke Provident, ktorú si vyplatila jeho manželka, oni jej to platili. Nevie načo by jeho mama bola pôžička. Jeho názor je, že peniaze potrebovali obžalovaní.

Svedok W. P., na hlavnom pojednávaní uviedol, že vie čo je podstatou skutku, ktorý je predmetom obžaloby. Uviedol, že je kuriér, doručoval televízor na meno určitej pani. Bolo tam uvedené telefónne číslo, na ktoré zavolať, zodvihol to muž, bol to mužský hlas, tak mu povedal, kedy príde, že má pre neho televízor, povedal že určite príde za hodinu alebo za dve, ešte to upresní, už keď bol na rade, volal mu že za 10 -15 minút je na tej adrese, overoval si či sa nachádzajú doma. Keď už volal, že ide, že ho čaká, prišiel pred dom, cúvol medzi dva domy, tam ho už čakal, číslo si overil na dome, to sedelo, no pomohol mu ho dať dovnútra do chodby, podal mu papier na ktorom bolo meno tej pani, povedal mu nech ho podpíše a uvedie meno paličkovým písmom a číslo OP. Toto automaticky urobil, s tým, že OP nevytiahol, ale napísal tam nejaké číslo, dobierka to nebola, takže si od neho peniaze nepýtal. Potom ešte chvíľu pokecali, bol tam bazén na dvore, o tom hovorili, potom sa zobral a odišiel preč. Svedok si nijaké iné osoby nevšimol. Telefónne číslo sedelo a vždy sa ozval mužský hlas, overil si aj adresu a tovar dodal. Svedok potvrdil, že osoba ktorej dodával televízor je prítomný obžalovaný. Na otázku koľko zákazníkov má svedok denne, odpovedal 13 - 18.

Svedkyňa Z. K., na hlavnom pojednávaní uviedla, že o podstate skutku, ktorý sa prejednáva pred súdom bola svedkyňa poučená vyšetrovateľom. Svedkyňa nemá o žiadnom konkrétnom skutku vedomosť, bola oslovená ohľadne financií, preberania peňazí z účtu pani K., nakoľko bola vedúcou pošty v M.. Vie, že teda boli vybrať určitý vyšší obnos peňazí, bola tam pani K., B. s dcérou V. nezletilou. Keďže podpisové právo mala len pani K. na tom účte, samozrejme musela ona ten výber podpísať ale ona v tej svojej prostornosti vždy všetko komentovala a rozprávala veci ako to ona cítila, všetkým bolo všetko známe, dôrazne stále rozprávala, že to nie sú jej peniaze o tom ona nič nevie, nie je si vedomá, nevie odkiaľ by prišli tieto peniaze na účet. Že ju nič nie je do ich peňazí. Má na to svedkov aj ona, kolegyne v priehradkách. Ona sa viacej o tie peniaze nezaujímal, nie je to jej starosť ako vedúcej, pre ňu to tým skončilo, že ona to podpísala a peniaze fyzicky prevzala pani B., ona sa dištancovala od tých peňazí, odstúpila od priehradky, myslí že to bolo okolo 1.400 - 1.600 Eur, nepamätá si to. Tak ale na adresu Q. K. začali chodiť rôzne listy z nebankových spoločností, ktoré sa jej snažili doručiť priamo do ruky, hoci to boli obyčajné listy. Lebo vzhľadom k jej povahe mysleli, že o nich ani nebude vedieť, bol to ich dojem, dlhodobo ju poznali, vedeli, že si nebola ani schopná svoje doklady vybaviť, potrebovala na to starostu obce, roky žila bez dokladov na Slovensku. Nebyť obce tak by aj zostala. Svedkyňa uviedla, že založení bankového účtu pani K. vie, že to bolo na žiadosť jej dcéry B., dôchodok zostal na akvitačnom liste, účet bol založený na žiadosť jej dcéry, ona ho nepotrebovala ani ho nevyužívala, ani tam žiadne prostriedky nešli. Myslí tým zo zárobku, alebo činnosti, dôchodok jej tam nešiel. Svedkyňa vedela, že ten účet bude slúžiť na príjem B., preto aby nezasahovala do jej financií, odporučila pani K., aby jej dôchodok na ten účet nechodil. Takýmto spôsobom sa to snažila chrániť. Peniaze z účtu nie vždy boli vybrané na ich pobočke pošty, nakoľko mali vydanú bankomatovú kartu, zvyčajne prišla pani V. aj s pani K., niekedy aj mal. dcéra s pani K., ale tá sa úplne dištancovala od peňazí, nevedela naťukať ani PIN kód. Výbery z účtu boli podľa svedkyne asi 300 Eur, niekedy nižšia suma, 50 Eur, nevie, nepamätá si to už. Ohľadne prevodu prostriedkov konkrétne z Home Credit vo výške 1600 Eur, si svedkyňa spomínala, že pani K. bola viac z toho vykoľajená, že taká veľká suma ju veľmi prekvapila, intenzívne sa bránila, že nevie o tých peniazoch, nie sú to jej peniaze, dosť rozruch urobila na pošte. S obžalovanou svedkyňa o tom nekomunikovala, lebo nemá právo zasahovať do týchto vecí snažila sa byť nestranná. Svedkyňa si myslí, že obžalovaná sa nezaujímal o stav účtu, zostatok na ňom. Myslí si, že nie. Nie je si istá, nepamätá si to. Zostatok na účte svedkyňa videla, nevidela čo tam prišlo, z akej spoločnosti, ale nevie či sa jej konkrétne pýtali. Fyzicky peniaze prevzala pani B., pani K. sa ich ani nedotkla. Volala ju k priehradke, ale fyzický kontakt s peniazmi pani K. nemala. Svedkyňa uviedla, že poškodená vyžadovala viaceré potvrdenia o výške jej dôchodku, boli to 2-3 počas nejakého obdobia. Potvrdenie stálo vtedy 50

centov, dokonca za to jedno potvrdenie jej aj zostala dlžná, ale sama nástojčivo sa dožadovala, že musí ho priniesť tak jej ho vystavila aj keď nemala peniaze. Nevedela na čo ho chce, ale že ho potrebuje. Zásielky z nebankovej spoločnosti začali chodiť po tomto výbere. Doručovateľka sa poškodenú snažila vyhľadať v obci, vedela, že chodí pomáhať triediť železo z nejakých kovov, nevie čo tam robila tak snažila sa jej tam doručiť zásielky do rúk, lebo vedela, že keď ich dá do schránky tak sa o nich nedozvie. Tým ju chceli upozorniť, že sa asi niečo deje, lebo vzhľadom k jej povahe to bolo čudné. S obžalovanou ohľadne týchto zásielok svedkyňa nekomunikovala. Vzťah medzi poškodenou a obžalovanou sa svedkyňa z jej pozície javí ako také nútené spolunažívanie. Na výber peňazí má svedkyňa svojich svedkov. Pani K. podľa nej pri výbere prítomná bola, pošta je maličká, prítomná tam bola vykrikovala to svoje „co mňa je do ich peněz“, takto ona vždy vystupovala „ja s tým nic nemám“. Delenie peňazí medzi obžalovanou a poškodenou vonku pred poštou svedkyňa nevidela.

Následne sa prečítala výpoveď svedkyne z prípravného konania zo dňa 16.02.2017 č.l. 93-97, v ktorej svedkyňa uviedla, že dlhé roky býva v obci M. a do 31.7.2016 bola pracovníčkou Slovenskej pošty na pobočke v obci M. ako vedúca pobočky. Keďže v obci býva a pracovala na pošte, kde chodíva takmer celá dedina a každý niečo povie, môže povedať, že ako tak pozná pomery a jednotlivých ľudí v dedine. K osobe Q. K. môže povedať, že táto si na účet a tento si založila iba na podnet svojej dcéry V. B.. Skutočnosť, že tomu tak naozaj bol vie potvrdiť z dôvodu, že keď si účet zriaďovala, bola V. s ňou a ak si na to s odstupom času dobre spomína tak to obe aj hovorili a nerobili z tohto žiadne tajnosti. Vie, že do uvedenej doby chodili V. prostriedky na účet jej otca, ktorý asi pred dvoma rokmi zomrel. K Q. K. môže ďalej uviesť, že sa jedná o dôchodkyňu, ktorá finančné prostriedky z dôchodku poberá na kvitančnom liste na pošte, teda nie sú jej zasielané prostriedky na účet. Na to, čo pri zakladaní účtu vraveli, tak V. mala chodiť výplata na účet svojej matky z dôvodu, že voči nej boli vedené nejaké exekučné konania a preto si nechávala posielat' finančne prostriedky na účet otca a neskôr na účet matky. Vie s určitosťou povedať, že Q. K. nebola na pošte z účtu prostriedky vyberať nikdy sama a vždy s ňou bola jej dcéra V.. Vzhľadom k tomu ako často k nim obe spolu chodievali, čo bolo raz za mesiac si myslí, že sa jednalo o prostriedky za mzdu. K výške vybraných finančných prostriedkov, táto suma nikdy aspoň čo si myslí neprevyšovala sumu 500.-Eur a to až na jeden krát, kedy vyberali z účtu prostriedky vo výške okolo 1500.-Eur. Toto jej samozrejme utkvelo v pamäti z toho dôvodu že išlo o výrazne vyššiu sumu vybraných prostriedkov. Spomína si, že potom ako obe prišli na pobočku V. tak ako vždy vravela, že si prišla pre peniaze, ktoré jej prišli na matkin účet a spomína si že to bola V., ktorá sa jej pýtala, aký je zostatok na účte a potom požiadala o výber všetkých prostriedkov, ktoré sa na účte nachádzali. Z tohto pohľadu je celkom zjavné, že Q. K. spolu s V. chodila len preto aby sa podpísala pri výbere hotovosti, keďže sa jednalo o jej účet. Je si celkom istá, že Q. K. nemala ani len vedomosť o tom o aké prostriedky ide, pretože ešte na pobočke vykrikovala, že ju V. peniaze nezaujímajú, a že to nie sú jej peniaze. Tiež si celkom presne spomína na to, že keď peniaze prerátala a položila ich na prepážku, bola to práve V., ktorá ich zobrala a z pošty následne odišli. Keďže išlo o dosť vyšší obnos nad ich pomery tak sa vyslovene pri vyratúvaní prostriedkov obrátila na Q. a povedala jej aby sa pozerala, že jej vypláca peniaze, na čo ona zopakovala, že to nie sú jej prostriedky. Čo sa týka výšky vyplácaného dôchodku Q. K., tento jej je vyplácaný vo výške približne 170.-Eur, vie to najmä preto, že tento je dlhé roky na pobočke vyplácajú, ale aj preto, že jej osobne na pošte u nich vystavovala potvrdenie o poberaní dôchodku. Pri vystavovaní tohto potvrdenia sa jej aj spytovala na aký účel to potrebuje a vie celkom iste povedať, že jej uviedla, že to pre toto potvrdenie ju poslala jej dcéra V.. Aký mala V. dôvod aby ju pre potvrdenie poslala svedkyňa povedať nevedela a nevedela ho určite ani Q. K.. Počas predchádzajúcej výpovede jej bolo k nahliadnutiu vyšetrovateľom ukázané potvrdenie o výpláte dôchodku pre pani Q. K., pričom z tohto bolo zrejme, že bolo sfaľované. Toto potvrdenie nebolo celé a chýbal na ňom podpis svedkyne, ktorý sa nachádzal pod razítkom, na ktorom je uvedené smerové číslo XXX XX M.. Výška poberaného dôchodku na tomto falošnom potvrdení je celkom iná ako skutočná výška dôchodku, ktorý poberá Q. K.. Pokiaľ Q. K. bývala v ich dedine tak jej prišli listy spoločnosti Home Credit, Consumer Finance alebo Slovak Telecom snáď dva možno tri a viacej týchto listov začalo chodiť až keď sa odsťahovala. Pracovníčka pošty, ktorá poštu doručovala mala snahu odovzdať pani Q. K. takúto poštu resp. aj poštu obyčajnú do vlastných rúk aby o tom vedela. Ten, kto Q. K. pozná musí vedieť že Q. K. by s určitosťou nepotrebovala žiaden televízor, ani notebook a určite by tiež nepotrebovala žiadnu pôžičku. Na záver len pre obraz osoby Q. K. uvádza, že je to osoba, ktorá si nedokázala vybaviť ani len občiansky preukaz a musel jej ho vybavovať starosta.

K prečítanej výpovedi svedkyne z prípravného konania uviedla, že je pravdivá.

Svedkyňa V. B., na hlavnom pojednávaní uviedla, že tam bolo viac vecí, notebook, ktorý objednávala babke, k tomu notebooku bol aj telefón. Objednávali to s mamou cez internet z emailovej adresy tatu a@b.c, chcela to babka, ona nevie s notebookom narábať. Telefón, ktorý k tomu bol, povedala, že jej ho dá, za to že sme to vybavovali. Potom tam bol aj televízor, ktorý tiež objednávali, povedala, že ten ktorý objednávali im dá a ona si zoberie ten ich. Keď prišiel televízor dali ho na výmenu, pretože nebol v 3D a ich bol. Keď prišiel kuriér, pomohli ho babke vyniesť von a kuriér si ho zobral. Vymenený televízor nakoniec babka nechala u jovi, ktorý k nej chodil na cigarety, tento televízor dala jemu. Pôžičku babke tiež vybavovali oni. Nechceli ho zobrať a nakoniec úver vybavila, pre peniaze išli na poštu. Do vnútra s nami nešla a išla von, mama išla pre peniaze, všetky peniaze dala babke, babka jej dala 120 Eur, že to je na vodu a na elektrinu. Cenu objednaného tovaru si svedkyňa nepamätá, mohlo to byť okolo 300 Eur. Doklady, ktoré svedkyňa scanovala od babky, boli občiansky preukaz a pas, nevie či tam bolo potvrdenie o dôchodku. Scanovala to ona s mamou. Konkrétny tovar, druh a predajcu a pod. vyberala svedkyňa, jej mama a babka sa v tom moc nevyznajú. Povedala že notebook dá synovi H. a telefón povedala, že svedkyňu nechá, ale nakoniec ho dala synovi, lebo že jeho je zničený. Žiadosť o úver znova vyplňala svedkyňa s matkou. Žiadali o úver 1600 Eur. Robili to cez internet. Ona išla s mamou do vnútra, babka s nimi nešla. Peniaze vybrala mama, babka ostala vonku, svedkyňa bola s mamou na pošte. Mame dala tých 120 Eur, čo už hovorila. Televízor znovu objednávala svedkyňa z ich notebooku. Podľa nej televízor fyzicky od kuriéra prevzala babka na adrese S. M.. Svedkyňa nebola doma, bola v škole a babka jej povedala po príchode zo školy, že televízor prišiel. Podľa svedkyne sa babka odsťahovala vtedy, keď nastali problémy so splatením úveru a všetkých tých objednaných vecí.

Následne sa prečítala výpoveď svedka Q. A. z prípravného konania zo dňa 17.02.2017 č.l. 104-105, kde okrem iného vyplýva, že sa aj bol previesť na uvedenej adrese, či si nespomenie na podrobnosti tohto odovzdania tovaru, ale musí povedať, že na bližšie podrobnosti si ani o prezretí miesta nespomenul. Nevie teda povedať, či táto pani K. bola s niekým keď tovar preberala, či to bola ona, ktorá mu odovzdávala peniaze, ale spomína si na jednu skutočnosť a to, že keď k nej išiel resp. keď na predmetnú adresu ísť mal, tak ju samozrejme ako každého klienta telefonicky kontaktoval a to na čísle XXXXXXXXXXX, ktoré bolo uvedené na prepravnej listine. S istotou vie povedať, že telefón mu zodvihol nejaký chlap a ohľadom tohto odovzdania tovaru komunikoval s osobou mužského pohlavia. Či ale tento dotyčný bol prítomný pri prebehaní tovaru pani K. už povedať nevedel.

Súd sa ďalej na hlavnom pojednávaní oboznámil s nasledovnými listinnými dôkazmi:

- znalecký posudok č. 21/2016, vypracovaný V. F. M. zo dňa 07.07.2016 č.l. 123-140, zo záverov ktorého vyplynulo, že u posudzovanej Q. K. bola zistená ľahká duševná zaostalosť (F70 podľa MKCHIO). Ide o vrodenú poruchu, ktorá sa prejavuje zníženým intelektom (namerané IQ 68) s narušenou schopnosťou pojmovno - abstraktného myslenia so znakmi stereotypie a infantilizmov, oslabenými matematickými zručnosťami a zníženým praktickým úsudkom v sociálnych situáciách, zvýšenou sugestibilitou a ľahkou zneužívateľnosťou druhou osobou. Posudzovaná touto poruchou trpí od narodenia, a trpela ňou aj v čase spáchania trestného činu. Ovládacie a rozpoznávacie schopnosti v čase trestného činu hodnotí znalkyňa ako podstatne znížené. Poškodená nie je závislá na liekoch, omamných látkach alebo na alkohole.
- Zmluva o spotrebiteľskom úvere, hotovostný úver, revolvingový úver č.l. 141,
- Dohoda o zrážkach zo mzdy č.l. 144-147,
- vyčíslenie spôsobenej škody č.l. 148,
- potvrdenie o výpláte dôchodku, rodný list č.l. 149-151,
- zmluva o spotrebiteľskom úvere č.l. 155-158,
- listina na č.l. 170-171,
- zmluva o využívaní aplikácie, správa 172-178,
- písomnosti Home Credit Slovakia č.l. 179-180,
- vyjadrenie k návrhu na uzavretie zmluvy č.l. 183 -185, z ktorého vyplýva, že doručený objednaný televízor je podpísaný osobou K.
- výzvy spol. S. Credit č.l. 190,
- zmluva o spotrebiteľskom úvere č.l. 191-198,
- potvrdenie o výpláte dôchodku č.l. 210-211,
- prepravná listina č.l. 212 - 214,
- zmluva o poskytnutí služieb č.l. 219 - 222

- listiny súvisiace, informácie poštovej banky o údajoch tvoriacich predmet bankového tajomstva č.l. 244 - 252,
- odpovede na dožiadanie jednotlivých bánk č.l. 253,
- vyjadrenie Home Credit č.l. 278 - 290,
- listinné podklady spol. Quatro č.l. 291-296,
- vyjadrenie Provident Financial s.r.o. č.l. 300-302,
- oznámenie OS Trnava na č.l. 307-308 ohľadom vedených exekúcií voči obžalovaným,
- prepis zvukových nahrávok č.l. 309-334,
- platový výmer č.l. 346-348 - správa do sociálnej poisťovne,
- aktuálne odpisy z registra trestov na obžalovaných,
- aktuálne lustrácie v registroch priestupkoch na obžalovaných,
- aktuálne lustrácie v registri STA na obžalovaných

V súlade s ust. § 278 ods. 2 Tr. por. súd pri svojom rozhodovaní prihliadal len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opieral sa o dôkazy na hlavnom pojednávaní vykonané. Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. hodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k jednoznačnému záveru, že obžalovaní H. B. a V. B. sa dopustili pokračovacieho zločinu úverového podvodu spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 222 odsek 1, odsek 3 písm. a) Trestného zákona. Svojím konaním naplnili všetky zákonné znaky skutkovej podstaty tohto zločinu, keďže spoločným konaním vylákali od iného úver, tým, že ho uviedli do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru a na splácanie úveru a tak mu spôsobili väčšiu škodu. Vykonaným dokazovaním bola vina obžalovaných v plnom rozsahu preukázaná.

Spáchanie skutku uvedeného vo výrokovvej časti tohto rozsudku bolo obžalovaným H. B. a V. B. dostatočne preukázané. Na hlavnom pojednávaní nebola produkovaná žiadna taká presvedčivá skutočnosť, ktorá by dôvodnosť trestnoprávnej zodpovednosti u obžalovaných spochybňovala, v tomto kontexte priorityne treba poukázať na skutočnosť, že v prípravnom konaní odmietli k veci vypovedať a na hlavnom pojednávaní postavili svoju obranu na tvrdení, že o uzatvorenie všetkých predmetných zmlúv žiadala samotná poškodená Q. K.. Na podporu svojich tvrdení navrhli vykonať dôkaz výsluchom svedkyne V. B., ktorej výpoveď vo svetle ďalších dôkazov súd vyhodnotil ako nevierohodnú s evidentnou snahou pomôcť obžalovaným zbaviť sa trestnej zodpovednosti za spáchaný skutok, keď jej výpoveď sa vo viacerých ďalších dôkazov ukázala ako nepravdivá, napríklad v tom, že pri vyberaní peňazí z predmetného úveru na pošte, poškodená ani nebola vo vnútri pošty, čakala vonku. Výpoveďou obžalovanej V. B., ako aj svedkyne Z. K., má súd za jednoznačne preukázané, že priebeh výberu peňazí bol úplne iný ako vypovedala svedkyňa. Priorityným dôkazom preukazujúci vinu obžalovaných je predovšetkým výpoveď poškodenej Q. K., ktorá po celý čas zotrvala na svojom vyjadrení, že nikdy nikoho a teda ani svoju dcéru a jej druhu nežiadala o vybavenie pôžičky, resp. kúpu tovaru prostredníctvom splátkového predaja. Nespomína si, že by s dcérou vyberala nejaké peniaze v banke a ani to, že má založený bankový účet. Nevie pracovať s počítačom a žiadny ani neobjednávala. Táto ich usvedčuje zo všetkých čiastkových činov obžalovaných. Súd rovnako poukazuje na výpoveď svedkyne Z. W., ktorá vypovedala ako splnomocnená zástupkyňa spol. Consumer Finance Holding. Z jej výpovede vyplýva, že k uzatvoreniu zmluvy došlo prostredníctvom webu z mailovej adresy a@b.c, ako aj na výpoveď svedka J., A. A., splnomocnený zástupca spol. Home credit, z ktorého vyplýva, že osoba vystupujúca pod menom Q. K. kontaktovala ich externé call centrum so záujmom o poskytnutie pôžičky. Po podpise všetkých dokladov osoba vystupujúca ako Q. K. zaslala z emailovej adresy a@b.c príslušné doklady a následne došlo ku schváleniu zmluvy. Z výpovede svedka H. B., syna Q. K., vyplýva, že jeho matka nevie ovládať počítač a v dostatočnom rozsahu ani telefonovať, nepotrebovala nový televízor, ani požičať si peniaze. Taktiež sa vyjadril k nepriaznivému zdravotnému stavu svojej matky. Svedkyňa Z. K., pracovníčka Slovenskej pošty pobočka M. opakovane potvrdila, že obžalovaná V. B. chodila vyberať peniaze z účtu svojej matky v jej prítomnosti. Účet bol vedený na Q. K., keďže V. B. mala viaceré exekúcie. Uviedla, že jednoznačne sa pamätá ako V. B. vyberala väčší obnos peňazí vo výške cca 1500 Eur a vtedy svedkyňa požiadala prítomnú Q. K., aby si peniaze prerátala a to vzhľadom na ich výšku. Q. K. vtedy výslovne uviedla, že to nie sú jej peniaze. Svedok W. P. realizujúci prepravu zásielok v spoločnosti V. C. s.r.o. potvrdil, že dňa 29.05.2015 doručil na adresu S. X/X, M. televízor. Televízor prevzal muž pod menom K., tak sa aj podpísal a následne opoznal obžalovaného H. B. ako vyššie uvedenú osobu preberajúcu televízor. Súd rovnako dáva do pozornosti aj vysokú

podobnosť tlačeneho písma obžalovaného B. na jeho podaniach, ktoré sa nachádzajú v spise s tlačným písmom na preberacom doklade, kde svedok P. uviedol, že doklad podpísal práve obžalovaný. Zo záverov znaleckého posudku F. M. vyplýva, že znalkyňa po preskúmaní duševného stavu Q. K. dospela k jednoznačnému záveru, že u nej zistila ľahko duševnú zaostalosť, čo je reálne vrodená porucha prejavujúca sa zníženým intelektom s narušenou schopnosťou pojmovo abstraktného myslenia so znakmi stereotypie a infantilizmu. Má oslabené matematické zručnosti a znížený praktický úsudok. Je ľahko zneužiteľná druhou osobou. Je neschopná adekvátne posúdiť situáciu. Z oboznámených listinných dôkazov zároveň jednoznačne vyplýva, že obžalovaní boli dlhodobo vo finančnej tiesni a komunikácia medzi poškodenými spoločnosťami, telefonická komunikácia jednoznačne neprebehla s Q. K., čo v konečnom dôsledku priznala samotná obžalovaná B. ako aj jej dcéra svedkyňa V. B.. Q. A. jednoznačne potvrdil že pri komunikácii s ním viedol telefonický rozhovor muž, nie žena.

Po zhodnotení vyššie uvedených dôkazov a to jednotlivo ako i vo vzájomných súvislostiach umožnili súdu vysloviť spoľahlivý záver, že skutok opísaný vo výrokovej časti tohto rozsudku sa stal a že ho spáchali ako trestne zodpovední páchatelia - obžalovaní H. B. a V. B..

Pri úvahách o druhu a výmere trestu súd vychádzal z ustanovení § 34 a nasl. Trestného zákona, v zmysle ktorých trest má jednak zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a zároveň má vytvoriť podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov.

Obžalovaný H. B. nie je z miesta bydliska bližšie hodnotený, v priestupkovom registri má jeden záznam a to proti majetku, podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 o priestupkoch, a to na skutkovom základe, že si mal v presne nezistený deň a v presne nezistený čas v mesiaci apríl 2015 zobrať pôžičku zo spoločnosti CreditOne na meno V. B. bez jej súhlasu, nakoľko jej prišla predžalobná výzva na zaplatenie dlžnej sumy vo výške XXX,XX Eur, čím mal V. B. úmyselne spôsobiť škodu vo výške 254,01 Eur podvodom, pričom vyriešenie priestupku bolo odložené. Z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ 9x súdne trestaný predovšetkým pre majetkovú trestnú činnosť. Naposledy bol odsúdený rozsudkom OS W. sp. zn. 1T/187/2009 zo dňa 13.11.2013, pre totožnú trestnú činnosť, ako v tejto prejednávanej veci, teda pre zločin úverového podvodu spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 222 odsek 1, odsek 3 písm. a) Trestného zákona, kde mu bol uložený súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Zároveň týmto rozsudkom bol zrušený výrok o vine v rozsudku OS Trnava, sp. zn. 2T/171/2007, zo dňa 20.01.2009, pre prečin ohrozovania pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 písm. b) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s marením úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, kde mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Z tohto výkonu trestu bol podmienične prepustený OS Trnava sp. zn. 4PP/6/2014 dňa 10.04.2014 a bola mu určená skúšobná doba v trvaní 3 roky t.j. do 10.04.2017.

Pri úvahe o druhu trestu a jeho výmere súd následne vychádzal najmä zo všeobecných zásad uvedených v § 34 ods. 4 Trestného zákona a z účelu trestu podľa § 34 ods.1 Trestného zákona, pričom po zohľadnení závažnosti činu pre spoločnosť, spôsobu spáchania činu a jeho následku, zavinenia, pohnútky, poľahčujúcich okolností, priťažujúcich okolností a osoby obžalovaného H. B., jeho pomery a možnosť nápravy, uložil obžalovanému pri nezistení poľahčujúcej okolnosti, a zistení priťažujúcej okolnosti (§ 37 písm. m) Trestného zákona - že už bol súdne trestaný), podľa § 222 odsek 3 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 5, § 37 písm. m) Trestného zákona nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov a 7 mesiacov (t.j. pri samej dolnej hranici trestnej sadzbe trestného činu podľa § 222 odsek 3 Trestného zákona (3 až 10 rokov) za použitia ust. § 38 ods. 5 Trestného zákona, keď sa zvyšuje dolná hranica o jednu polovicu, a teda súd trest mohol ukladať v sadzbe od 6 rokov a 6 mesiacov až do 10 rokov), nakoľko obžalovaný B. opätovne spáchal zločin, jedná sa o recidivistu, s prihliadnutím na posledné odsúdenie o špeciálneho recidivistu, zároveň treba upozorniť, že skutky spáchal v skúšobnej dobe podmieničného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody. Súd obžalovaného B. zároveň zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Obžalovaná V. B. nie je z miesta bydliska bližšie hodnotená, v priestupkovom registri nemá žiaden záznam a z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaná doposiaľ nebola súdne trestaná.

Pri úvahe o druhu trestu a jeho výmere súd následne vychádzal najmä zo všeobecných zásad uvedených v § 34 ods. 4 Trestného zákona a z účelu trestu podľa § 34 ods.1 Trestného zákona, pričom po zohľadnení závažnosti činu pre spoločnosť, spôsobu spáchania činu a jeho následku, zavinenia, pohŕnky, poľahčujúcich okolností, priťažujúcich okolností a osoby obžalovanej V. B., jej pomery a možnosť nápravy, uložil obžalovanej pri zistení poľahčujúcej okolnosti (§ 36 písm. j) Trestného zákona-doposiaľ viedla usporiadaný život), a nezistení priťažujúcej okolnosti, podľa § 222 odsek 3 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 3, § 36 písm. j) Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov (t.j. na samej dolnej hranici trestnej sadzbe trestného činu podľa § 222 odsek 3 Trestného zákona (3 až 10 rokov) za použitia ust. § 38 ods. 3 Trestného zákona, keď sa znižuje horná hranica o jednu tretinu, a teda súd trest mohol ukladať v sadzbe od 3 rokov až do 7 rokov a 8 mesiacov), pričom jej podľa § 51 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona výkon trestu podmienene odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 3 roky a zároveň ukladá nad správaním obžalovanej v skúšobnej dobe probačný dohľad, ako aj uloženie povinnosti spočívajúcej v príkaze v skúšobnej dobe podmienene odsúdenia podrobiť sa súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

O vzniknutej škode, resp. jej náhrade súd rozhodol podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku keď poškodenú spoločnosť Consumer Finance Holding, a. s., so sídlom Kežmarok, Hlavné nám. 12, IČO: 35 923 130, ako aj spoločnosť Home Credit Slovakia, a. s., so sídlom Piešťany, Teplická 147, IČO: 362 34 176, s nárokom na náhradu škody odkazujú na civilný proces, z dôvodu že súd nemal celkovo preukázanú vzniknutú škodu, čo sa týka jej výšky, ktorá prislúcha poškodeným spoločnostiam, s prihliadnutím na uplatňované úroky ako aj ďalšie sankcie uplatňované zo strany poškodených spoločností.

Takto uložený trest považuje súd za primeraný, zákonný a spravodlivý.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 (pätnástich) dní od jeho oznámenia, ktoré je potrebné podať na Okresný súd Trnava. Podané odvolanie má odkladný účinok.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.